

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2012/0388 van 2 oktober 2012
in de zaak 1011/0136/A/2/0108

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Katia BOUVE
kantoor houdende te 8420 De Haan, Mezenlaan 9
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 11 oktober 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 2 september 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo van 18 mei 2010 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van het verbouwen van een meergezinswoning met 3 woongelegenheden.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

2.

De partijen zijn uitgenodigd voor de openbare terechtzitting van 5 juni 2012, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Hilde LIEVENS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ruben MOONEN, die loco advocaat Katia BOUVE, verschijnt voor de verzoekende partij en mevrouw ■■■■■ die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

De kamervoorzitter heeft de behandeling van de zaak verdaagd naar de openbare terechtzitting van 11 september 2012 om in de samenhangende zaak met rolnummer 1112/0252/A/2/0221 aan de verzoekende partij aldaar, zijnde het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo, de mogelijkheid te geven om haar hoedanigheid en belang via een aanvullende nota te verduidelijken.

3.

Op de openbare terechtzitting van 11 september 2012 verschijnt advocaat Katia BOUVE voor de verzoekende partij en de heer ■■■■■ voor de verwerende partij. De partijen werden opnieuw gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 2 maart 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“de regularisatie en verbouwen van een meergezinswoning”*.

Het perceel is bebouwd met een ouder residentieel gebouw waarin 3 één-slaapkamer-appartementen zijn ingericht. Langs de rechter achterzijde is een achterbouw met 3 bouwlagen onder platte bedaking aanwezig.

De aanvraag betreft de regularisatie van de omvorming van een voormalige eengezinswoning naar een gebouw met 3 afzonderlijke wooneenheden. Daarnaast voorziet de aanvraag in het doorvoeren van beperkte verbouwingswerken zodat aan de vereisten van de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening van 23 mei 2005 met betrekking tot het versterken van de woonkwaliteit. Zo wordt het bovenste appartement langs de straatzijde uitgebreid met een dakuitbouw over een breedte van 3 meter, wordt de binnenindeling van de appartementen herschikt en wordt de hoogte van de achterbouw opgetrokken van 8,45 m naar 8,9 m.

De aanvraag heeft een voorgeschiedenis.

Op 6 december 1993 werd een regularisatievergunning afgeleverd voor het optrekken van de aanbouw tot 3 bouwlagen.

In het gebouw werden drie één-slaapkamer-appartementen ingericht, het appartement op het gelijkvloers wordt sinds 1998 verhuurd, en de appartementen op de eerste en de tweede verdieping worden sinds 1996 verhuurd.

Op 10 maart 2009 weigerde het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo een eerste aanvraag tot regularisatie van het wijzigen van het aantal woongelegenheden. Het administratief beroep bij de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen tegen deze weigeringsbeslissing werd naderhand ingetrokken.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan 'Eeklo-Aalter', gelegen in woongebied.

Het perceel is eveneens gelegen binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakening Kleinstedelijk Gebied Eeklo', dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 16 september 2009. Het perceel is niet gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 24 maart 2010 tot en met 22 april 2010, worden geen bezwaarschriften ingediend.

De brandweer van de stad Eeklo brengt op 30 maart 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Intercommunale maatschappij voor energievoorziening in West- en Oost-Vlaanderen brengt op 9 april 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo weigert op 18 mei 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Advies gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar

Het college van burgemeester en schepenen heeft kennis genomen van het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar, uitgebracht op 05/05/2010.

De gemeentelijk stedenbouwkundige ambtenaar heeft volgende elementen aangewezen om te worden opgenomen in voorliggende beslissing:

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften

Stedenbouwkundige basisgegevens uit plannen van aanleg

...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het geldende plan, zoals hoger omschreven.

...

Verordeningen en andere wetgeving

De aanvraag voldoet niet aan de stedenbouwkundige verordening met het oog op het versterken van de woonkwaliteit in Eeklo.

- *elke woongelegenheid moet (al dan niet gemeenschappelijk) beschikken over een fietsenstalling voor minstens één fiets per woongelegenheid. De stalling*

van twee fietsen wordt bovendien voorzien onder de trap, waar ook de deur van de afvalberging op uitgeeft. Bovendien blijkt uit het advies van Imewo dat een tellerlokaal moet voorzien worden, wat opnieuw ten koste komt van de nodige ruimte voor stalling van fietsen in de inkom. Voor de woongelegenheid op het gelijkvloers moet de fiets op het niet-overdekte koertje achteraan geplaatst worden, enkel bereikbaar doorheen de living en slaapkamer. Het is duidelijk dat dergelijke aanduidingen en interpretaties van de verordening op de woonkwaliteit, in realiteit onbruikbaar zijn en een afbreuk doen aan de geest van de verordening.

...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

De bouwplaats is gelegen binnen het verstedelijkt gebied van de kern van Eeklo waar meergezinswoningen principieel kunnen aanvaard worden. Het inpassen van dergelijke projecten met een hoge densiteit dient echter met de nodige omzichtigheid te gebeuren. De vraag rijst bovendien in hoeverre de aanvrager het door hem beoogde bouwprogramma nog met de nodige woonkwaliteit op het beschikbare terrein ingepast krijgt. Bij het voorliggend voorstel tot regularisatie en verbouwing neemt de kwantiteit duidelijk de bovenhand op de kwaliteit waarbij de woonkwaliteit van elk van de drie woongelegenheden erg laag ligt. De aanvraag voldoet in de eerste plaats al niet aan de stedelijke stedenbouwkundige verordening met oog op het versterken van de woonkwaliteit in Eeklo. Los daarvan moet het streven naar ruimtelijke kwaliteit gericht zijn op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de toekomstige generaties in het gedrang wordt gebracht. Uit de plannen blijkt dat de woongelegenheid op het gelijkvloers aan de achterzijde uitgeeft op een ommuurde buitenruimte van amper 1,8m x 3,5m, die gebruikt wordt voor het plaatsen van afval en als fietsenstalling. Hierdoor resteert geen leefkwalitatief bruikbare buitenruimte meer. De bovenste twee woongelegenheden hebben totaal geen buitenruimte. De bovenste woongelegenheid voldoet in de huidige toestand niet aan de verordening op de woonkwaliteit om reden dat de vrije hoogtes onvoldoende hoog zijn. Om die reden omdat de aanvraag het voorzien van een dakuitbouw in het voorste dakvlak en het ophogen van de aanbouw. Voor de gevraagde ophoping van de aanbouw wordt gerefereerd naar een regularisatievergunning van 06-12-1993. Die vergunning omvatte de regularisatie van een bestaande toestand, waarbij het duidelijk niet de bedoeling was om de aanbouw nog meer op te hogen dan in de wederrechtelijke toestand het geval was. Op de door de aanvrager toen zelf getekende plannen stond een verbouwde hoogte aangegeven van 9,70m, wat zoals nu blijkt niet correct is omdat de bestaande hoogte (zoals nu nagemeten door architect [REDACTED]) 8,45m bedraagt. Aangezien de vergunning van 06-12-1993 enkel de regularisatie van een bestaande toestand omvat en het toen nog een ééngezinswoning betrof die duidelijk minder leefdruk op de omgeving veroorzaakte, kan dit element niet aangehaald worden om alsnog een verhoging van de aanbouw uit te voeren. Deze verhoging heeft in de huidige toestand de bedoeling om een extra wooneenheid onder het dak te creëren die de draagkracht van dit kleine perceel in een dicht bebouwde omgeving zwaar overschrijdt. Het optrekken van de aanbouw tot een derde volwaardige bouwlaag tot op de achterste perceelsgrens zou bovendien een zwaar precedent betekenen tot het doortrekken van deze bouwlijn op de omliggende percelen.

Algemene conclusie

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen, noch met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften

Het College van Burgemeester en Schepenen sluit zich volledig aan bij de hierboven aangehaalde motivering en beoordeling van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar.

...”

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 28 juni 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 24 augustus 2010 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 17 augustus 2010 beslist de verwerende partij op 2 september 2010 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

2.2. Historiek en beschrijving project

Uit het dossier blijkt dat voor het oprichten van de bestaande bebouwing op het eigendom verschillende stedenbouwkundige vergunningen bekend zijn. De laatste stedenbouwkundige vergunning dateert van 6 december 1993 en had betrekking op de regularisatie van het optrekken van de aanbouw tot 3 volwaardige bouwlagen bij de bestaande ééngezinswoning.

Evenwel werd afwijkend van de goedgekeurde bouwplannen het aantal woongelegenheden gewijzigd. Voor het uitvoeren van deze wederrechtelijke werken werd op 5 maart 2009 een procesverbaal van bouwvoertreding opgemaakt door de stedelijke diensten.

Voorliggend voorstel voorziet in de regularisatie van het verbouwen van een meergezinswoning.

Volgens de voorgebrachte plannen wordt de regularisatie gevraagd voor de omvorming van de voormalige ééngezinswoning tot een gebouw met 3 afzonderlijke woongelegenheden. Om tegemoet te komen aan de gestelde eisen inzake de woonkwaliteit wordt de bovenste woongelegheden langs de straatzijde uitgebreid met een dakuitbouw over een breedte van 3 m, wordt de binnenindeling enigszins herschikt en wordt de hoogte van de achterbouw opgetrokken van 8,45 m tot 8,9 m.

Binnen het gebouw zijn 3 éénslaapkamerappartementen ingericht, telkens één woongelegheden per verdieping, en bestaande uit een leefruimte en open keuken, een berging, een sanitaire cel en een slaapkamer. Enkel de gelijkvloerse woongelegheden beschikt over een buitenruimte, meer bepaald een ommuurde binnenkoer van 3,57 m op 1,7 m.

Een voorgaande nagenoeg identieke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning werd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo geweigerd in zitting van 10 maart 2009.

Het tegen deze beslissing ingestelde beroep werd door de deputatie in zitting van 17 december 2009 ingetrokken.

...

2.5.2 De juridische aspecten

De vergunningverlenende overheid dient de aanvraag te toetsen aan de gebruikelijke inzichten en noden betreffende een goede aanleg der plaats, gebaseerd op de eerder geciteerde voorschriften van het van kracht zijnde gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

Deze aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, voor de regularisatie van het verbouwen van een ééngezinswoning naar 3 wooneenheden, is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

Bijkomend dient onderhavige aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning getoetst aan de stedenbouwkundige verordening van de stad Eeklo met het oog op het versterken van de woonkwaliteit in Eeklo, goedgekeurd door de deputatie in zitting van 28 juli 2005.

De voorschriften van een goedgekeurde gemeentelijke stedenbouwkundige verordening hebben bindende en verordenende kracht waarvan niet kan worden afgeweken.

Er wordt vastgesteld dat voorliggend project afwijkt van de stedelijke verordening op volgende punten:

- De voorgestelde fietsenberging is ontoereikend. De eerste fietsenberging is voorzien onder de trap en vormt een belemmering voor de rest van de circulatie en brengt de toegankelijkheid van de gemeenschappelijke afvalberging in het gedrang. De tweede fietsenberging is voorzien volledig achteraan het gebouw en nauwelijks toegankelijk.*

Bovenvermelde strijdigheid met de stedelijke verordening vormt een voldoende weigeringsgrond tot weigering van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning.

2.5.3 De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het

omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de codex en artikel 5 van de stedenbouwkundige verordening.

Regularisatieaanvragen moeten in principe op dezelfde wijze worden behandeld als andere aanvragen, en de overheid moet zich ervoor hoeden dat ze niet zwicht voor het gewicht van het voldongen feit. Er moet worden uitgegaan van de toestand zoals die was voor de uitvoering van de wederrechtelijk uitgevoerde werken en de aanvraag moet worden beoordeeld op dezelfde wijze als elke andere aanvraag in functie van de goede ruimtelijke aanleg van de plaats zoals die thans wenselijk is.

Gelet op de ligging van de bouwplaats binnen het verstedelijkt gebied van de kern van Eeklo kan de verbouwing tot meergezinswoning in overweging worden genomen. De bouwplaats ligt immers langs een straat die gekenmerkt wordt door een vrij dense bebouwing en bestaande uit zowel één- als meergezinswoningen.

Het inpassen van projecten met een hogere dichtheid in een bestaand weefsel dient echter te gebeuren met de nodige omzichtigheid, zoniet kan het ruimtelijk functioneren van een omgeving verstoord worden. Er dient rekening gehouden te worden met de schaal, het karakter en de geest van de omgeving en met de schaal, de aard en de typologie van de omliggende bebouwing.

Een indicatie hierbij is de bezetting, 3 woongelegenheden op een perceel van amper 68 m² betekent een bezetting van 440 woongelegenheden/hectare. Dergelijke dichtheden zijn niet op schaal van de omgeving en niet gewenst voor de ontwikkeling van het stedelijk weefsel langs smalle en lokale wegen met een beperkt openbaar karakter.

Voorliggend voorstel beoogt de regularisatie van het verbouwen van een verouderde ééngezinswoning naar een meergezinswoning met 3 woongelegenheden. De hiervoor noodzakelijke verbouwingswerken bestaan uit het verhogen van de achterbouw tot 8,9 m en voorziet de creatie van een dakuitbouw langs de straatzijde.

De vraag die hier rijst is in hoeverre aanvrager het door hem gewenste bouwprogramma op een kwalitatieve manier ingepast heeft gekregen op het beschikbare terrein en zijn omgeving.

De verbouwingswerken zijn in eerste instantie noodzakelijk om op de derde bouwlaag nog een extra woongelegenheden te kunnen voorzien. Gelet evenwel op de hierboven reeds aangehaalde bezetting kan een volwaardige derde bouwlaag in deze ruimtelijke context niet worden aanvaard. Een volwaardige derde bouwlaag is op dergelijke plaats niet gewenst en betekent een aantasting van de bestaande omgevende woonkwaliteit die reeds onder druk staat omwille van de hoge historische densiteit.

Bij dergelijk ontwerp neemt kwantiteit duidelijk de bovenhand op kwaliteit waarbij de woonkwaliteit zeer laag wordt gehouden. In eerste instantie dient opgemerkt dat de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning grotendeels voldoet aan de stedenbouwkundige verordening van de stad Eeklo met oog op het versterken van de woonkwaliteit in Eeklo. Het streven naar ruimtelijke kwaliteit gaat echter

verder dan de overeenstemming met de geldende stedenbouwkundige voorschriften of verordening en dient gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling ten behoeve van de huidige generatie gezien buiten de bestaande perceelsgrenzen, zonder dat de behoeften van de toekomstige generaties in het gedrang worden gebracht. Ook de stedelijke bouwverordening is hieromtrent duidelijk en voorziet in artikel 5 dat het louter voldoen aan de bepalingen van deze verordening de aanvrager niet vrijstelt van het voldoen aan de algemene principes van 'goede ruimtelijke ordening'.

Uit de plannen blijkt dat het appartement op het gelijkvloers zicht neemt op een ommuurde buitenruimte van amper 7 m² groot en niet gelegen aansluitend bij de leefruimtes waardoor de meerwaarde op de woonkwaliteit nihil is. Tevens dient deze buitenruimte als fietsenstalling, wat ook niet als kwalitatief kan aanvaard worden. De bovenliggende appartementen beschikken over geen enkele buitenruimte. Een buitenruimte is echter onontbeerlijk in dergelijk stedelijk weefsel met eerder beperkte openbare voorzieningen.

Uit dit alles dient besloten dat de aanvrager er niet in geslaagd is een ontwerp te ontwikkelen om het gewenste programma op kwalitatieve wijze te laten inpassen in deze omgeving.

Voorliggende aanvraag schaadt de goede ruimtelijke ordening en leidt tot een bebouwingstoestand waarbij de ruimtelijke draagkracht van het perceel ruim wordt overschreden.

2.6 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is. De stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.

...

Dit is de bestreden beslissing.

Op 31 januari 2011 heeft de verzoekende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo een aanvraag ingediend voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het verbouwen van een bestaande (vergunde) meergezinswoning”.

De verwerende partij heeft op 6 oktober 2011 aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Eeklo heeft bij aangetekende brief van 28 november 2011 een beroep ingesteld dat strekt tot de vernietiging van deze vergunningsbeslissing van 6 oktober 2011. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 1112/0252/A/2/0221.

De Raad heeft met het arrest van 2 oktober 2012 met nummer A/2012/0386 deze vordering onontvankelijk verklaard.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

De verzoekende partij beschikt gelet op voormelde samenhangende zaak, waarin de Raad de vordering tot vernietiging onontvankelijk heeft verklaard, over een definitieve stedenbouwkundige vergunning, verleend door de deputatie op 6 oktober 2011.

In de beslissing van 6 oktober 2011 heeft de deputatie met betrekking tot de reeds uitgevoerde werken het volgende beslist:

“ ...

Onderhavig perceel is bebouwd met een ouder residentieel gebouw bestaande uit gezien van de straatkant 2 volwaardige bouwlagen onder zadeldak. Het eigendom is op het gelijkvloers nagenoeg volledig bebouwd behoudens een kleine koer achteraan links. Langs de rechter achterzijde is een achterbouw van 3 volwaardige bouwlagen onder platte bedaking aanwezig.

Binnen het gebouw zijn 3 éénslaapkamerappartementen ingericht, telkens één woongelegenheid per verdieping, en bestaande uit een leefruimte en open keuken, een berging, een sanitaire cel en een slaapkamer. Enkel de gelijkvloerse woongelegenheid beschikt over een buitenruimte, meer bepaald een ommuurde binnenkoer van 3,57 m op 1,7 m.

....

De huidige aanvraag beoogt het doorvoeren van beperkte verbouwingswerken aan een bestaande meergezinswoning, met het doel te voldoen aan de stedenbouwkundige verordening van de stad Eeklo en het optimaliseren van de woonkwaliteit van het betrokken pand.

Het gebouw bestaat uit drie woongelegenheden, en naar aanleiding van de opsplitsing werden geen constructieve werken uitgevoerd behoudens deze die vergund waren met de stedenbouwkundige vergunning van 22 november 1993, doch enkel inrichtingswerkzaamheden die niet vergunningsplichtig zijn.

Immers verbouwingen zonder stabiliteitswerken zijn in toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 niet vergunningsplichtig, zodat een eventuele regularisatieaanvraag hiervoor zonder voorwerp zou zijn.

De opsplitsing houdt geen gebruikswijziging in vermits de meergezinswoning blijft ressorteren onder de functiecategorie wonen.

De vergunning van 22 november 1993 had betrekking op het optrekken van een aanbouw met een hoogte van 9.70 m, doch deze werd uitgevoerd tot een hoogte van circa 8.50m; wat volgens appellant het gevolg zou zijn van een materiële vergissing op de tekening. Gelet op de beperktheid van de afwijking kan de vergunning niet als vervallen beschouwd worden.

Aldus dient gesteld dat het gebouw hoofdzakelijk vergund kan beschouwd worden.

...”

Met de door de verzoekende partij in het onderhavige dossier aangevochten weigeringsbeslissing kan zij niet meer rechten verkrijgen dan deze die zij verkregen heeft door de inmiddels definitief verkregen stedenbouwkundige vergunning, verleend door de deputatie op 6 oktober 2011.

De verzoekende partij heeft dan ook geen belang meer om de weigering aan te vechten.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 2 oktober 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, tweede kamer, samengesteld uit:

Hilde LIEVENS, voorzitter van de tweede kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Katrien VISSERS

Hilde LIEVENS